اصفهان امروز

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی - اطلاع رسانی
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تاسیس: ۱۳۸۳
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی
مدیر مسئول و سردبیر: امیر اکبری
دوشنبه ۱۱ خرداد ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۵۴۱۵ | 01June2026

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۳۶۲۹۳۷۵۰-۰۳۱ (ده خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۳۹۲ - ۰۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در رتبه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضریب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آگهی: ۱

آیین نامه اخلاق حرفه ای در لینک «درباره ما» «سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه

@esfahanemrooz esfahanemrooz esfahanemrooz @esfahanemrouz

مرمت شتاب‌زده، خطای پساجنگ؛ تخریب‌ها باید مستند شوند

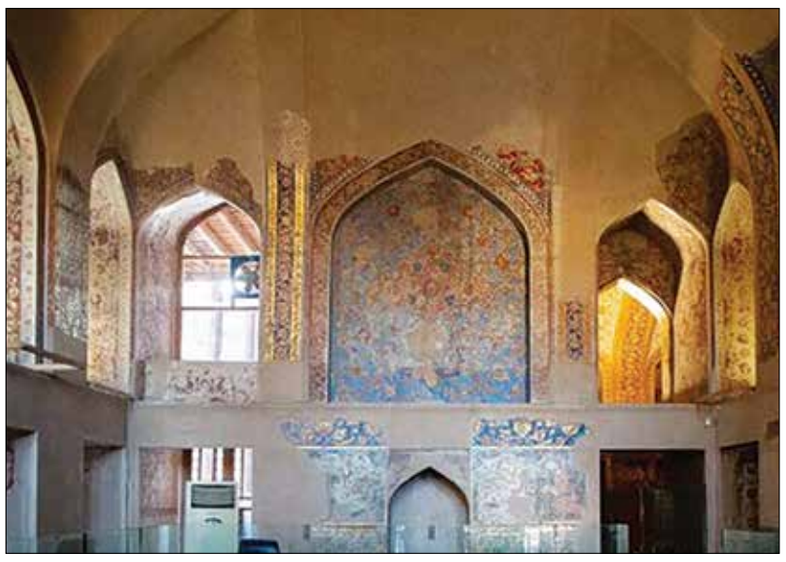

یک معمار و مرمتگر، معتقد است پس از آسیب‌های جنگی، عجله برای پاکسازی و پوشاندن آثار تخریب، رویکردی اشتباه است؛ زیرا هم مستندسازی علمی ضرورت دارد و هم بخشی از این آسیب‌ها باید به‌عنوان سندی از تجاوز و بخشی از هویت بنا حفظ شوند.

به گزارش ایسنا، در روزگار پس از جنگ، شهرها تنها با مسئله بازسازی زیرساخت‌ها مواجه نیستند، بلکه با پرسشی عمیق‌تر روبه‌رو می‌شوند، با ردپای به‌جامانده از جنگ چه باید کرد؟ در میان آوارهای شهر و محله‌های مسکونی و مراکز آموزشی و علمی و فضاهای آسیب‌دیده بناهای تاریخی، نوعی حافظه خام و زنده از یک برهه تاریخی شکل گرفته که تصمیم‌گیری درباره سرنوشت آن، ساده نیست. آیا این فضاها باید بسرعت پاک‌سازی و بازسازی شوند تا زندگی عادی به شهر بازگردد، یا بخشی از آن‌ها باید به‌عنوان یادمان‌هایی از جنگ حفظ شوند؟ فرامرز پارسی، معمار و مرمتگر در پاسخ به این پرسش‌ها گفت: سؤال بسیار به‌جا و مهمی است و البته پاسخ آن هم ساده و ثابت نیست. درباره بناهای مختلف، پاسخ متفاوت است و انگیزه‌ها نیز متفاوت هستند. درباره بناهای تاریخی، آن‌هایی که ارزش تاریخی دارند، اعم از اینکه ثبت جهانی باشند یا نباشند، ثبت ملی باشند یا نباشند، وقتی یک بنا تاریخی است، نمادی از فرهنگ مردم ما محسوب می‌شود. در مورد این‌ها، در قدم نخست، نباید هیچ عجله‌ای کرد. باید با دقت عمل کنیم و مستندسازی کاملاً علمی انجام دهیم، نه اینکه صرفاً دوربینی دست بگیریم و همین‌طور شروع کنیم به ثبت تصاویر و بعد اسمش را بگذاریم کار علمی یا فنی. او افزود: منظور از کار فنی این است که ابتدا باید نقشه‌های دقیق تهیه شود. پیش از هر چیز باید از موقعیت موجود فتوگرامتری انجام دهیم؛ یعنی مدل سه‌بعدی تهیه کنیم. همان ریختگی‌ها و وضعیت موجود باید سه‌بعدی ثبت شوند. این کار هم امروز چندان دشوار نیست. ابزارهای فتوگرامتری بسیار در دسترس هستند و هزینه چندان زیادی هم ندارند، در حالی‌که ارزش بالایی دارند. پارسی ادامه داد: پس از آن، باید آسیب‌شناسی حادثه انجام شود و این آسیب‌شناسی روی نقشه‌ها ثبت شود. باید نقشه داشته باشیم و مشخص کنیم این ترک دقیقاً کجا ایجاد شده، این ریختگی در کدام قسمت رخ داده است. نقشه می‌تواند پلان باشد، می‌تواند نما باشد، می‌تواند مقطع باشد، بستگی به ضرورت و موقعیت آن ماجرا دارد. در کنار این‌ها، عکس‌ها نیز می‌توانند موضوع را گویاتر کنند همچنین دست‌نوشته‌ها و توصیفات کارشناسان اهمیت بسیار بالایی دارند و باید در همان برخورد اولیه ثبت شوند. این مرمتگر اظهار کرد: بنابراین، نتیجه‌ای که درباره آثار تاریخی می‌گیریم این است که اگر سریع برویم، آوارها را جمع کنیم، گل و گچ دست بگیریم و همه‌چیز را بپوشانیم و بگوییم ببینید هیچ اتفاقی نیفتاده است، اصلاً کار درستی نیست. حتی زمانی که آوارها هنوز وجود دارند و مستندسازی انجام شده، باز هم تا قبل از طراحی نباید عجله کرد، چون طراحی خودش فرایندی بسیار مفصل است. او افزود: اتفاقاً در همین موضوع، تجربه‌ای شخصی داشتم. زمانی که جنگ شروع شد، اولین آثاری که آسیب دیدند که یکی از آن‌ها کاخ گلستان بود و بعد از آن اصفهان، ما نامه‌ای به میراث فرهنگی نوشتیم و اعلام کردیم آمادگی کامل داریم تا در ارزیابی، ارائه طرح رفع خطر و حتی تدوین طرح رسیدگی به آسیب‌های جنگ، به‌صورت داوطلبانه و بدون دریافت پول مشارکت کنیم. ما این را وظیفه اجتماعی و وظیفه ملی خودمان می‌دانستیم. آن نامه را ارسال کردیم و چند هفته پیش، نزدیک به یک ماه قبل، از اصفهان تماس گرفتند و گفتند: «خب، بسم‌الله، بیایید شروع کنیم»، چهل ستون و برج رکیب خانه و تالار اشرف را برای بررسی به ما سپردند. پارسی گفت: در اصفهان با مسئله بسیار مهمی مواجه شدم و آن این بود که آسیب‌های جنگ با آسیب‌های پیش از جنگ ارتباط دارند؛ یعنی بسیاری از این آسیب‌ها، اگرچه در زمان انفجار خودشان را نشان داده‌اند، اما نمی‌توان گفت این آسیب مربوط به قبل بوده، پس رهایش کنیم، یا این یکی مربوط به الان است، پس فقط این را بررسی کنیم. به عبارت دیگر، بعد از وقوع جنگ و ایجاد این آسیب‌ها، باید کل بنا دوباره از ابتدا مورد مطالعه قرار بگیرد. این آسیب‌ها قابل تفکیک نیستند. نمی‌توانیم بگوییم این ترک مربوط به جنگ است و آن یکی مربوط به قبل، بنابراین فقط بخشی را ترمیم کنیم. وقتی وارد کار می‌شویم، باید همه را با هم ببینیم و همه را با هم برطرف کنیم. نمی‌شود یک در میان این کار را انجام داد. این مرمتگر اضافه کرد: متوجه شدم با مسئله‌ای بسیار گسترده مواجه هستیم. همان‌جا هم گفتم که ما همچنان پای حرفمان هستیم، این کار را داوطلبانه انجام می‌دهیم، اما این کار، یک مرمت جامع است. ما باید تاریخ بنا، مرمت‌های قبلی، آسیب‌های پیشین و آسیب‌های جنگ را همگی با هم بررسی کنیم و بعد وارد عمل شویم. این کار را هم شروع کردیم. پس این نکته مهم است، وقتی می‌خواهیم چنین کاری انجام دهیم، به زمان نیاز داریم. حالا که به زمان نیاز داریم، در برابر این سؤال که آیا مردم باید از این فضاها بازدید کنند یا نه، به نظر من باید این امکان وجود داشته باشد، فقط باید تمهیدات کافی اندیشیده شود تا هم برای مردم خطری نداشته باشد و هم برای بنا. او با تأکید بر اینکه مردم باید بدانند یک جنایت جنگی رخ داده است، اظهار کرد: باید ببینند چرا یک اثر تاریخی مورد هجوم قرار گرفته است. اگر بخواهم از واژه‌ای صریح استفاده کنم، این حرف‌ها که «اینجا نزدیک فلان سازمان یا ... بوده» یا «آنجا نزدیک اداره پلیس بوده»، هیچ‌کدام توجیه محسوب نمی‌شوند. تحت هیچ عنوانی به آثار تاریخی و حتی بافت‌های تاریخی نباید حمله شود. اصلاً مسئله فقط خود اثر تاریخی نیست، محدوده بافت‌های تاریخی هم مطرح است. چرا؟ چون اصولاً در محدوده بافت‌های تاریخی، نیروی نظامی نباید مستقر باشد. حتی حمله به نیروهای انتظامی هم، اساساً خودش مسئله‌ساز است، چون پلیس که در جنگ حضور ندارد. پلیس، نیروی انتظامی است. حالا این‌ها به پلیس حمله می‌کنند و بعد ادعا می‌کنند که چون آنجا نیرو بوده، در حالی‌که این اساساً حرفی بیهوده است. مکان‌هایی مثل استانداری و موارد مشابه که اساساً نظامی نیستند. پارسی بیان کرد: به نظر من نه فقط بناهای ثبت جهانی و نه فقط بناهای ثبت ملی، بلکه کل محدوده بافت‌های تاریخی باید به‌طور کامل مورد حمایت نهادهای فرهنگی جهانی قرار بگیرند. حالا کاری ندارم که اساساً حمله به شهرها خودش اشتباه است. حمله به شهرها ذاتاً یک جنایت است. فعلاً در حوزه تخصص خودمان صحبت می‌کنیم. این بناهای تاریخی و این بافت‌های تاریخی باید به‌طور کامل مورد حفاظت باشند. حتی اگر در آن بافت تاریخی، ساختمان‌های جدید هم وجود داشته باشد که ما در بافت‌های تاریخی، فراوان ساختمان نوساز داریم، باز هم فرقی نمی‌کند، به آن‌ها هم نباید حمله شود. محدوده بافت تاریخی باید به‌طور کامل مورد حفاظت قرار بگیرد. این مرمتگر گفت: البته مرمت این بناها، کاری طولانی‌مدت است و باید در فرصت مناسب انجام شود. مردم هم باید بتوانند بیایند، آنجا ببینند متوجه شوند و بعد آرام‌آرام این فرایند انجام شود. حالا می‌رسیم به این پرسش که آیا باید آثار این حمله را به کلی از بین ببریم یا نه؟ اولاً، فرض بر این است کسی که به یک اثر فرهنگی حمله می‌کند، هدفش از بین بردن هویت است. بنابراین صورت مسئله روشن است؛ ما باید بنا را عیناً به حالت اولش بازگردانیم. اما خود این حادثه، از آن به بعد، بخشی از هویت بنا می‌شود. اینجاست که هنر مرمتگر مطرح می‌شود، اینکه چه مقدار از این تجاوز، چه مقدار از این آسیب و به چه شکلی نمایش داده شود. او افزود: مثلاً در مورد چهل‌ستون، اگر ستونی آسیب دیده، ما باید آن را عیناً بازگردانیم. اما آثار این جنگ را می‌توانیم از طریق عکس‌ها یا مستندات دیگری نمایش دهیم تا مردم ببینند چنین تخریبی در کنار یک بنا رخ داده است. ممکن است بخشی از آن تخریب را نگه داریم. این دیگر هم به هنر مرمتگر مربوط است، هم به مبانی نظری که آنجا مطرح می‌شود و هم به نهادهای نظارتی مانند میراث فرهنگی و البته نهادهای مدنی ناظر بر امر مرمت که باید در این زمینه اظهار نظر کنند. پارسی با بیان اینکه این موضوع فرمول ثابتی ندارد و باید برای هر بنا جداگانه تشخیص داده شود، اظهار کرد: پس از یک سو، ما باید بنا را عیناً بازگردانیم تا نقشه دشمن برای از بین بردن هویت ملی ناکام بماند و از سوی دیگر، باید این جنایت را نیز به شکلی نشان دهیم. این کار، بیش از آنکه صرفاً فنی باشد، کاری هنرمندانه است. ممکن است دو نفر متخصص، دو راه‌حل کاملاً متفاوت ارائه دهند و در نهایت باید به بهروزترین یا دست‌کم بهترین راه‌حل مورد قبول برسیم. این مرمتگر افزود: حالا بیاییم سراغ بناهایی که تاریخی نیستند، اما فرهنگی هستند. منظورم از فرهنگی، وجه هنرمندانه‌شان نیست، چون آثار هنری در حوزه میراث معاصر قرار می‌گیرند و آن‌ها هم باید حفظ شوند. اما فرض کنید یک دانشگاه است، مثلاً یک دانشکده معماری که بنایی استثنایی نبوده و مورد حمله قرار گرفته است. به نظر من، اینجا دست ما بازتر است تا آثار جنگ را نمایش دهیم. اگرچه وسواس ما هم کمتر است. ما می‌توانیم خیلی سریع‌تر پاکسازی را انجام دهیم، چون اهمیت بنا از جنس دیگری است. البته مستندسازی باید در همه‌جا انجام شود، چون این مستندات بعداً به اسناد حقوقی تبدیل می‌شوند. برای دریافت غرامت، برای نشان دادن واقعیت به جهانیان و برای ثبت آنچه رخ داده است. او اضافه کرد: اما فرض کنید جایی وجود دارد که باید بلافاصله به چرخه عملکرد بازگردد، مثلاً یک بیمارستان. در آنجا ابتدا مستندسازی انجام می‌شود، اما فردای آن روز، بیمارستان باید مثل قبل کار کند، یا یک نیروگاه، آنجا باید سریعاً به مدار برگردد. یا یک پل، پل باید به‌سرعت بازسازی شود تا مردم بتوانند از آن عبور کنند. اما باز هم تأکید می‌کنم؛ مستندسازی باید قبل از هر اقدامی انجام شود. پارسی ادامه داد: حالا می‌رسیم به اینکه این جنایت، این جنگ و این حادثه را چگونه نمایش دهیم، چیزی که حالا بخشی از هویت بنا شده است. باز هم پاسخ شبیه همان است. در بناهایی که ارزش هویتی و ملی کمتری دارند و کارکردشان مهم‌تر است، دست ما بازتر است تا آثار جنایت را بیشتر نمایش دهیم. مثلاً اگر پلی تخریب شده، می‌توانیم بخشی از آن را حفظ کنیم. می‌توانیم تکه‌ای از پل تخریب‌شده را همان‌جا نگه داریم. اگر تیرآهنی پیچ خورده و سقوط کرده، نباید لزوماً آن را بِبَریم. می‌توانیم همان کنار پل، آن را نگه داریم، حفاظ بکشیم، شیشه بگذاریم و توضیح دهیم که ببینید، با یک زیرساخت غیرنظامی چنین برخوردی شده است. بعد همان‌جا بنویسیم که مهندسان ما ظرف چند روز این پل را بازسازی کردند. این‌ها بسیار ارزشمند هستند. پس این‌ها همگی بخشی از خاطره جمعی هستند و باید نمایش داده شوند. به نظر من، برای هر بنا، متناسب با اهمیت آن، اصالت فرهنگی آن و نقشش در هویت ملی، راه‌حل‌های متفاوتی وجود دارد.

استقبال گردشگران از بناهای تاریخی اصفهان

بیش از ۵۴ هزار نفر از بناهای تاریخی استان در تعطیلات عید قربان بازدید کردند.

معاون میراث‌فرهنگی استان از ثبت ۵۴ هزار و ۷۰۰ بازدید از بناهای تاریخی استان در ایام تعطیلات عید سعید قربان خبر داد و گفت: این میزان بازدید از مجموعه‌های تاریخی، ابنیه شاخص و برخی از محورهای مهم گردشگری استان، نشان‌دهنده جایگاه ممتاز اصفهان در سبد سفرهای فرهنگی و تاریخی کشور است.

روح الله سیدالعسگری با اشاره به هم‌افزایی میان جاذبه‌های طبیعی و میراثی در افزایش ماندگاری سفر افزود: تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که هر زمان جریان زاینده رود در بستر شهر اصفهان برقرار می‌شود، فضای عمومی شهر، سرزندگی اجتماعی، حضور گردشگران و بازدید از بناهای تاریخی نیز افزایش می‌یابد.

او ادامه داد: پیوندمیان رودخانه، پل‌های تاریخی، محورهای شهری و بافت پیرامونی آن، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های شکل‌دهنده شخصیت تاریخی اصفهان است و به همین دلیل، زاینده‌رود تأثیر مستقیمی بر ارتقای تجربه گردشگری در شهر دارد.

سید العسگری بابیان اینکه بر اساس برنامه‌ریزی ها، از دهم خرداد شاهد بازگشایی زاینده رود در اصفهان خواهیم بود، گفت: پیش‌بینی ما این است که با جاری شدن دوباره آب، آمار بازدید از بناهای تاریخی استان شتاب بیشتری داشته باشد.

او با تأکید بر اهمیت مدیریت بازدید در دوره‌های اوج سفر گفت: برنامه‌ریزی لازم برای خدمات‌رسانی مناسب، هدایت بازدیدکنندگان، مراقبت از آثار وارتقای کیفیت تجربه حضور گردشگران در دستور کار قرار دارد.

دریافت مهر اصالت ۹ اثر از هنرمندان سمیرمی

۹ اثر از هنرمندان سمیرمی، موفق به دریافت مهر اصالت شدند.

رئیس اداره میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری سمیرم گفت: در هشتمین دوره داوری مهر اصالت ملی

، ۱۲ اثر از هنرمندان این شهرستان به مرحله نهایی راه یافت که در نهایت ۹ اثر موفق به دریافت مهر اصالت ملی شدند. سعید سلیمانیان افزود: این آثار متعلق به هشت هنرمند و در رشته بافته‌های داری با تکنیک‌ها، ابعاد، اندازه‌ها و کاربردهای متنوع ارائه شده‌اند. او گفت: داوری مهر اصالت هر دو سال یک‌بار برگزار می‌شود که آثار راه‌یافته به این مرحله، از نظر خلاقیت و نوآوری، اصالت، مرغوبیت و قابلیت عرضه در بازار مورد ارزیابی قرار می‌گیرند.

رئیس اداره میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری سمیرم افزود: رشته بافته‌های داری از رشته‌های بومی و اصیل شهرستان سمیرم است و ثبت روستای مهرگرد در بخش وردشت به عنوان روستای ملی بافته‌های داری در سال ۱۳۹۸، بیانگر جایگاه پیشتاز این شهرستان در این حوزه در استان و کشور است.

www.esfahanemrooz.ir

هنر هشتم و هفت نکته راهبردی

میثم نمکی اراقی

قدری ناخوشایند است اگر باور کنیم موفقیت بدون ارتباطات حاصل می‌شود و کمی بیشتر ناخوشایندتر که نتوان با ارتباطات، به موفقیت نرسید. علم ارتباطات، فرایندی چندمرحله‌ای برای ظهور پدیده‌هایی است که معمولاً مدیران یا مجموعه‌ها در جستجوی آن‌اند. گستردگی و پیچیدگی این مقوله دارای درجه اهمیت، گاهی باید از مرز دانش‌های ارتباط‌جمعی فراتر رود و به حیطه فن پایه‌گی پای نهد تا با بهره‌گیری از تکنیک و تکنولوژی برتر، مقصود حاصل آید. گاهی ضلع سومی باید شکل بگیرد تا تعالی سازمانی یا مطالبه عمومی و رضایتمندی مشتری و سرویس‌دهنده دست دهد و آن هنر ارتباطی است. مقوله‌ای که گاهی نه در کتاب‌های علمی می‌توان خواند و نه فناوری‌ها می‌توانند آن را پوشش بدهد؛ بلکه فقط تجربه زیستی شخصی و با پشتوانه مهارت‌های فردی امکان‌پذیر است. روابط‌عمومی از رهگذر روش‌های سنتی به سمت شیوه‌های نوین، فرازوفرودهای بسیاری را طی کرده است که علی‌رغم همه پیشرفت‌ها و جهش‌ها، همچنان با چالش‌هایی روبروست که نیازمند واکاوی و چاره‌جویی است. این مقال بر آن است که هفت نکته راهبری را در حوزه هنر هشتم، یادآور شود.

۱.ارتباطات سازمانی، نیازمند نظام‌مندی و شبکه‌سازی و منظومه‌سازی است. مقوله‌ای که به دلیل نادیده‌انگاشتن آن مدیریت ارتباطات را با سختی مواجه ساخته و مأموریت‌های سازمان ارتباطات حتی در ارتباطات سازمانی به‌خوبی تعریف‌پذیر و تبیین نشده است. در چنین وضعیتی، تنها بنیان‌نهادن، سازمان ارتباطات سازمانی می‌تواند گامی راهبردی تلقی شود.

۲.ضعف نگاه ادراکی به قلمرو و وظایف حوزه ارتباطات آسیب دیگری است که غفلت از آن می‌تواند مقوله شناختی این بخش را با مشکل مواجه سازد. به دیگر سخن عبور از نگاه‌های سلیقه‌ای و علائق شخصی به‌سوی نگرش‌های تخصصی و فنی، راه برون از این سیاه‌چاله است. هر اندازه ادراکات انسانی قوی‌تر باشد، استدلال‌های محکم‌تری در ترسیم قلمرو ارتباطات، معناپذیرتر خواهد بود. آموزش‌پذیری و توسعه سواد حرفه‌ای رسانه، راهبردی کارساز به شمار می‌رود.

۳.دروازه بانی و دیده‌بانی دو رکن مؤثر در مناسبات ارتباطات عمومی است. کنشگر حوزه روابط‌عمومی از سویی باید بتواند مدافع و حافظ دستگاه و سازمان خود باشد و از سوی دیگر با درست بینی و حقیقت کاوی، مانع خسارت و آسیب به ساختار سازمانی باشد. رصد و تحلیل مستمر داده‌ها و برون‌دادها، عاملی راهبردی در تحقق این رسالت است.

۴.اعتماد آفرینی و اقناع‌سازی، هنری سرمایه ساز کنشگران در قبال مخاطبان محسوب می‌شود. شاید اولویت‌دارترین مأموریت سازمان‌ها رسیدن به نقطه اعتماد اجتماعی، اقناع‌سازی عمومی و اعتبار آفرینی میان گروه‌های مخاطب است و این مهم زمانی حاصل می‌شود که اصل صراحت، صداقت و شفافیت در همه سطوح و همه مناسبات سازمانی به‌عنوان عنصر راهبردی رعایت شود.

۵.از جمله مدل‌های مدیریتی پیشرو، مدیریت تحولی یا تحول‌گراست. مطالعه مستمر روندها و فرایندها و بعد زمان‌شناسی در تصمیم‌سازی‌های حیاتی، مرگ و زندگی یک سازمان را رقم می‌زند. روابط‌عمومی‌ها به‌عنوان پیشران و پیشانی این مدل مدیریتی محسوب می‌شوند، یعنی ضمن محاسبه‌گری منطقی در تصمیم‌گیری، قدرت اراده تحول‌گرایی می‌تواند باعث فاصله طولانی در رقابت‌های سازمانی باشد. گام راهبردی مدل تحول‌خواهی، به خلق فرصت‌های جدید می‌انجامد.

۶.یکی از وجوه مهمی که اسباب تاب‌آوری عمومی و عبور از بحران‌های احتمالی را فراهم می‌کند، مدیریت از نوع پدافندی است. سناریوهای تعریف شده در قبال احتمال وقوع حوادث و بحران‌ها، به‌کاربستن چنین سبک و سیاقی است. این مهارت به‌ویژه در سازمان‌هایی که زیر ساخت‌های حیاتی دارند، گام راهبردی سرنوشت‌ساز است که نباید از نظرها دور نگاه‌داشته شود و واکنش سریع روابط‌عمومی‌ها در اطلاع‌رسانی واقعیت‌ها، در آگاهی‌بخشی عمومی، در اقناع‌سازی افکار عمومی و در راهنمایی‌های اختصاصی و تخصصی می‌تواند معجزه‌گر باشد.

۷.ترویج مشی فعالانه و منش مسئولانه در هر سطحی از سازمان، بهداشت و سلامت جمعی را توأم با آرامش خاطر به ارمغان می‌آورد. این مهم است که ارزش‌های سازمانی و منشور اخلاق حرفه‌ای و قانونمندی، در صدر ملاحظات و تعهدات یک سازمان قرار داشته باشد. دیپلماسی عمومی ایجاب می‌کند، قوانین محترم شمرده شود و برای پرهیز از به مخاطره افتادن سلامت فردی و عمومی، برنامه‌ها و رویدادهایی تدوین گردد که روح مسئولیت را در کنشگران زنده نگاه دارد.

بی‌تردید برنامه‌محوری مسئولانه برای پیشبرد امور، گام راهبردی دیگر در این عرصه است.

ایرانی‌ها ۸۰۴ هزار کتاب از نمایشگاه مجازی خریدند

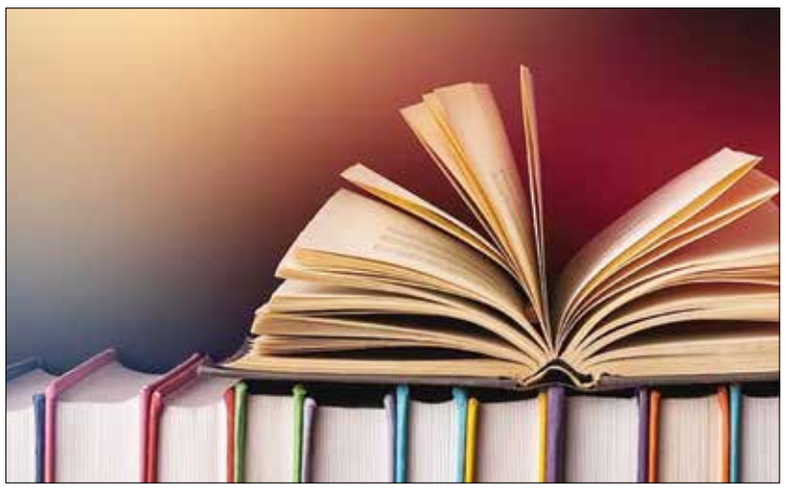

قائم مقام نمایشگاه کتاب تهران گفت: در هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب تهران، بیش از ۴۱ میلیارد تومان کتاب فروخته شد و در مجموع ۸۰۴ هزار و ۴۲۱ نسخه کتاب به فروش رسید.

ابراهیم حیدری آمار نهایی این رویداد را اعلام و اظهار کرد: در هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب تهران ناشران داخلی در بخش‌های چاپی و دیجیتال و ناشران خارجی (لاتین و عربی) در مجموع ۴۹۶۱۲۹ عنوان کتاب را در معرض انتخاب علاقه‌مندان قرار داده بودند.

او افزود: از میان تعداد عناوین عرضه شده، ۱۳۴۴۹۱ عنوان کتاب به‌فروش رسید که از این تعداد، ۱۳۲ هزار و ۷۷۲ عنوان مربوط به آثار ناشران داخلی (چاپی و دیجیتال) و ۷۱۹ هزار عنوان متعلق به بخش ناشران خارجی (عربی و لاتین) است.

قائم مقام نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران گفت: مردم فرهنگ‌دوست ایران در هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب تهران به‌طور کل ۸۰۴ هزار و ۴۲۱ نسخه کتاب به مبلغ ۳.۱۸۹.۸۴۱.۱۴۹.۵۰۲ ریال خریداری کردند.

در این رویداد در مجموع ۴۱۰۶۵۶۵۸۱.۳۹۶ ریال یارانه برای خرید کتاب و هزینه پست اختصاص پیدا کرد.

حیدری به شرایط خاص برگزاری این دوره از نمایشگاه اشاره کرد و ادامه داد: همه این آمار و استقبال بی‌نظیر در حالی رقم خورده که کشور در آتش‌بس شکننده جنگ رمضان به سر می‌برد و سایه جنگ هنوز بر سر جامعه سنگینی می‌کند، اما مردم ایران نشان دادند که حتی در چنین شرایطی نیز کتاب را فراموش نمی‌کنند. این حضور پرشور، پیام روشنی به جهانیان داشت که فرهنگ ایران در بحران‌ترین لحظات نیز زنده و پویاست. من به نمایندگی از خانواده بزرگ کتاب و نشر ایران، از همه هموطنانی که با خریدهای خود همراه صنعت نشر بودند، صمیمانه تشکر می‌کنم. امیدوارم این مسیر فرهنگی با قوت بیشتری ادامه پیدا کند.

اصفهان نماینده ایران در کمیته بین‌المللی جشنواره‌های فیلم جهان

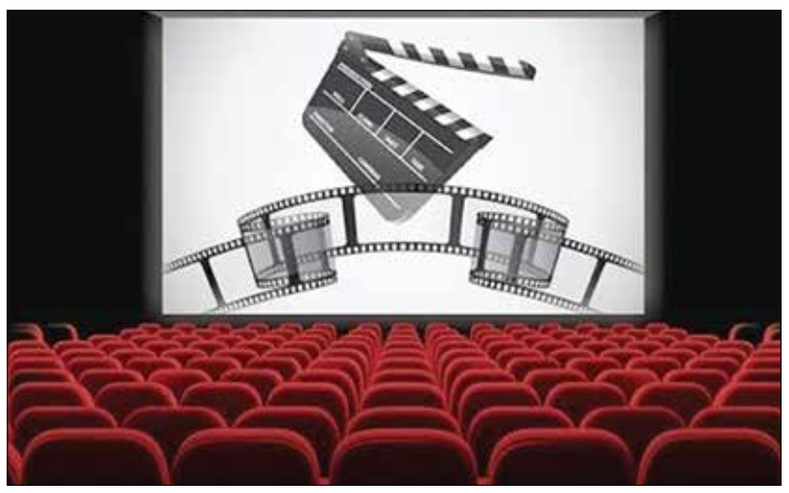

معاون اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان از عضویت اصفهان به نمایندگی از ایران در کمیته بین‌المللی جشنواره‌های فیلم جهان خبر داد.

کمیته بین‌المللی جشنواره‌های فیلم جهان در استانبول تاسیس شد تا نقطه تلاقی جشنواره‌های جهانی فیلم سازان هنرمندان و مسوولان فرهنگی باشد.

هدف این پلتفرم ارتقای گفت و گو و تعامل بین جشنواره‌ها و کشورها، تسهیل اشتراک گذاری آثار، توسعه همکاری بین جشنواره‌ها، تولید مشترک فیلم و مستند و ترویج پایداری رسانه‌ای بر اساس اهداف توسعه پایدار یونسکو و سازمان ملل برای سال ۲۰۳۰ است.

این کمیته اکنون شامل ۶۸ کشور و ۱۲۰ جشنواره است. داوود آبیان اظهار داشت: اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان در مسیر توسعه دیپلماسی فعال گردشگری خارجی، از ظرفیت نهادها و مجموعه‌های غیردولتی بین‌المللی برای معرفی هرچه بیشتر برند اصفهان استفاده می‌کند. او افزود: در همین راستا، چندین نشست و پیگیری برای حضور اصفهان به عنوان نماینده ایران در کمیته بین‌المللی جشنواره‌های فیلم جهان انجام شده است؛ انجمنی که از استانبول شکل گرفته و حدود ۶۸ کشور در آن عضویت دارند.

به گفته آبیان، حضور اصفهان در این انجمن غیردولتی بین‌المللی می‌تواند فرصت مهمی برای معرفی ظرفیت‌های گردشگری اصفهان و کشور باشد. معاون گردشگری اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان تصریح کرد: یکی از مهم‌ترین اهداف ما، فعال‌سازی دیپلماسی گردشگری خارجی و بهره‌گیری از ظرفیت‌های بین‌المللی برای تقویت جایگاه اصفهان در بازار گردشگری است.

آبیان گفت: در کنار برنامه‌ریزی برای توسعه گردشگری خارجی، در حوزه گردشگری داخلی نیز اقدامات متعددی در دستور کار قرار دارد و تلاش می‌شود از همه ظرفیت‌هایی که قانون برای رونق گردشگری فراهم کرده، به‌ویژه در زمینه تعطیلی پایان هفته و ایجاد فرصت سفر، استفاده شود.

او افزود: فراهم‌سازی بسته‌ها، مشوق‌ها و محرک‌های سفر به اصفهان از دیگر برنامه‌های این مجموعه است تا بتوان با افزایش جذابیت سفر، به رونق دوباره این مقصد مهم گردشگری کمک کرد. آبیان خاطرنشان کرد: همه این اقدامات در راستای پویایی دوباره اصفهان به عنوان نماد گردشگری کشور و احیا، باز تعریف و به‌روزرسانی این مقصد و محصول مهم گردشگری انجام می‌شود.